

Ročník: 4.

Číslo a datum vydání: 1 (17) / sobota, 24. 12. 2022

„Dokonalost dárku spočívá v jeho vhodnosti, nikoli v jeho hodnotě.“

Charles Dudley Warner (1829-1900)

Zdroj: <https://citaty.net/citaty-o-vanocich/>

CO NEBYLO NA ŠKOLNÍM
WEBU aneb PIDI SPECIÁL PRO
ZKRÁCENÍ ČEKÁNÍ NA JEŽÍŠKA

NETRADIČNÍ DOPIS JEŽÍŠKOVI

Milý Ježíšku,

tady je pět důvodů, proč bych letos neměl od Tebe nic dostat...

1. Už jsem starý. Ježíšek nosí dárky jenom dětem, těm starším (aby jim to nebylo líto) je kupují známí.
2. Zlobil jsem. Jak jsem zlobil, jistě jakožto Ježíšek víš, tak bych to radši dál nerozebíral.
3. Nejsem křesťan. Hádám, že to je pro Ježíše Krista celkem podstatná informace.
4. Nemám nazdobený stromeček. S maturitou za rohem na to nikdo nemá čas ani energii.
5. Dárky nechci, nebo si to aspoň namlouvám, abych se s tím faktem, že nic nedostanu, lépe smířil.

Milý Ježíšku,

tady je pět důvodů, proč bych letos neměla od Tebe nic dostat...

1. Součástí panelového domu, ve kterém bydlím, není komín, tudíž bys neměl kudy přijít.
2. Lhala jsem doma o tom, že jsem včera večer nepila žádný alkohol.
3. Rodiče mi již spoustu dárků nadělili, a proto již žádné nepotřebuji.
4. Víím, že bych opět dostala ponožky, kterých mám doma již víc než dost.
5. Maminka říká (a maminka má vždy pravdu), že jsem líné hovado a nic si nezasloužím.

DŮLEŽITÉ UDÁLOSTI

24. PROSINCE

Štědrý den 🎄🎁

25. PROSINCE

Boží hod vánoční – 1. svátek vánoční

26. PROSINCE

2. svátek vánoční

1. LEDNA

Nový rok – Den obnovy samostatného
čs. státu (1993)

3. LEDNA

Nástup po vánočních prázdninách 🎅

OBSAH:

Fiktivní dopisy Ježíškovi

Halloween

Exkurze do cukrovaru a pivovaru

Ondra Krejča nejen jako hudebník

Tip na film

Daniel Příbrský, 4. A

Tereza Kotíková, 4. A

HALLOWEEN

V pondělí, 31. 10. 2022, se na naší škole konaly oslavy Halloweenu. V tento den mohli studenti přijít do školy v kostýmech, a tím si zpříjemnit výuku. Letos se akce dočkala nečekaného ohlasu a na rozdíl od předchozích let jsme na chodbách nepotkávali jednotky, ale desítky odvážlivců. Dopoledním rozptýlením vše pouze začalo, hlavní program pokračoval po skončení odpolední výuky.

Kolem páté hodiny odpoledne se žáci primy a sekundy sešli v učebně P2, kde na ně čekaly nejen úkoly, ale i prezentace donesených kostýmů. Jakmile byly nástrahy zdolány a vyhlášen majitel nejlepšího kostýmu, vydali se přítomní po tříčlenných skupinkách na stezku odvahy. Úkolem bylo projít všechna patra školní budovy po svíčkami vyznačené trase. Všem se podařilo cestu úspěšně absolvovat a za odměnu je čekalo halloweenské občerstvení.

Naším dvěma nejmladším ročníkům se děsuplné odpoledne líbilo a všichni doufáme, že na něj letošní prima dorazí i příští rok!

Jana Koláčková, septima

EXKURZE MATURITNÍCH ROČNÍKŮ DO CUKROVARU A PIVOVARU

V úterý, 18. 10. 2022, se žáci třídy oktáva a 4. A vydali na tradiční celodenní exkurzi do cukrovaru v Dobrovicích a pivovaru v Nymburce, kterou v doprovodu našich chemikárek – paní učitelky Marcely Pivoňkové a paní učitelky Olgy Šindlerové – musí absolvovat každý žák čtvrtého ročníku. A že nás čekal náročný den!

Startovali jsme v sedm hodin ráno od budovy školy. Po náročné cestě autobusem jsme dorazili do Dobrovic, kde už s prvním nadechnutím každý ucítil odér výroby v cukrovaru.

Celým areálem nás provedli profesionální pracovníci, kteří mluvili tak odborně, že jim dle mého rozumělo jen pár chytrých hlav. Pokud v tomto článku očekáváte popis výroby cukru či piva, doporučuji hledat jinde...

Z Dobrovic jsme se přesunuli do Nymburka, kde nás čekala exkurze v pivovaru. Byli jsme seznámeni se složitými procesy výroby a za odměnu (byli jsme opravdu pozorní posluchači!) jsme se na konci dočkali avizované ochutnávky tamějšího piva, výsledkem čehož byla příjemná nálada, nezbytná ke zvládnutí zpáteční cesty.

Z exkurze jsme se vrátili kolem páté hodiny – unavení, ale plni zážitků.

Klára Hochelová, oktáva

TYFLOPEDIE V REŽII ONDRY KREJČI

Dne 9. 11. jsme měli možnost strávit seminář ze speciální pedagogiky v režii Ondry Krejči. Právě jsme začali problematiku zrakově postižených (zabývá se jí obor zvaný tyflopédie či také oftalmopedie) a Ondra byl tak hodný, že za námi přišel, aby nám život zrakově postižených přiblížil a zároveň ukázal některé z pomůcek, které používá.

Viděli jsme učebnice i kdysi jeho velmi oblíbený časopis pro děti v Braillově písmu – z něho (rozuměj z časopisu) nám i kousek přečetl. Měli jsme možnost prohlédnout si (a ohmatat) obrázky, které byly „vypáleny“ do speciálního papíru, jenž nevidomému člověku umožňuje hmatem si „přečíst“, co ostatní vidí v knihách a učebnicích. Nezůstalo ale jen u toho – Ondra s sebou přinesl řadu každodenních pomůcek, mj. svůj počítač (mimochodem – rychlost, jakou jsou mu čteny podklady, nám všem vyrazila dech; nerozuměli jsme ani slovu, ale Ondra byl evidentně jak ryba ve vodě), braillovský řádek, vychytávku na určení hladiny vody při zalévání čaje nebo kávy, pomůcku pro určení hodnoty bankovek apod.

Mluvili jsme i o sportu. Dozvěděli jsme se, že i nevidomí lidé mohou hrát hru podobnou ping pongu. Mají míček, uvnitř kterého je rolnička. Stůl je přibližně stejně velký jako klasický a cílem hry je trefit míček do brány. Pravidla jsou prý velmi náročná. Ondra lyžuje i jezdí na kole – naštěstí velmi rychle dodal, že za pomoci vodiče (traséra). Hraje také šachy, uzpůsobené jeho zdravotnímu handicapu – hrací deska má v sobě díry a figurky jsou zespodu opatřeny malými bodáky. Ptáte se, jak od sebe nevidomí odliší černé a bílé figurky? V podstatě jednoduše – černé mají seshora hřebík a bílé nic 😊

Hodina a půl v přítomnosti Ondry utekla jako voda. Atmosféra byla skvělá a já tímto jménem všech přítomných za věnovaný čas děkuji!

Kateřina Bočková, 3. A

Síla slova (2007)

Příběh založený na životech skutečných osobností černošské historie o hořkém životě Afroameričanů, kteří už sice nejsou otroky, ale zato ani svými vlastními pány. Drama v režii Denzela Washingtona vám nabídne surový obraz toho, co na přelomu třicátých a čtyřicátých let minulého století každodenně zažívali černošští obyvatelé na jihu USA.

Během dvou hodin jste svědky formování debatního kroužku texaské školy Willey College a rozličných a zároveň tak podobných životů jeho členů. Ty spojuje především jejich neutuchající touha po změně a spravedlnosti, avšak i strach a obavy z tehdejšího extremistického smýšlení některých obyvatel.

Pod vedením profesora Melvina Toslona se čtyři mladí lidé účastní debat na rozmanitá témata, jakými jsou například odnětí svobody, nepokoje za účelem změny společnosti nebo otázka nesegregovaných univerzit. Během toho se musí žáci vypořádávat se svými

osobními problémy, jakými jsou láska nebo rodina, a profesor Toslon i s nepřízní vedení města.

Snímek vedle dojemného příběhu dbá i na to, aby prostřednictvím různých situací ukázal ponižování, neoprávněné zásahy, a dokonce lynčování vůči Afroameričanům. Celý příběh se tak odvíjí s myšlenkou dobové potřeby naléhavé změny a nadějí na lepší časy, což mu dodává ještě větší intenzitu. Jednou velkou třešničkou na dortu jsou dle mého naprosto fenomenální herecké výkony všech obsazených, zejména pak čtyř členů kroužku, kteří každému proslovu ztvárňované postavy dodávají autentičnost a silné emoce.

Film doporučuji všem, kteří se rádi dozvědí něco víc o způsobu života Afroameričanů žijících v bývalých státech Konfederace a zajímají je historické osobnosti, o nichž se tak často nemluví, ale mělo by.

Julie Konfalová, oktáva

PŘÁNÍ BANDY SNĚHULÁKŮ

**ŠŤASTNÝ A
ÚSPĚŠNÝ
ROK 2023!**

*Hodně zdraví,
štěstí a osobní i
pracovní pohody!*

